

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
 ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
 ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ
 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1.50

ΦΩΝΗ

ΤΗΣ

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
 ΚΥΡΙΑΚΗ
 27
 ΜΑΪΟΥ 1934
 ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΒΙ
 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1 (55)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΣ

Μέχρι της άνωτάτης γωνίας του Πολιτισμένου κόσμου και μέχρι του Πολίτου, όστις μόλις γνωρίζη γραφήν και ανάγνωσιν, έχει κατανοηθή σήμερα η σπουδαιότης του τύπου, ως λειτουργίας των έλευθερών κοινοβουλευτικών Πολιτευμάτων, ως έν μέσον άμύνης και διεκδικήσεως των λαϊκών έλευθεριών, ως διαρκής έλεγχος των κυβερνήτων και διερμηνευτής, αλλά και οδηγητής των κοινωνικοπολιτικών ρευμάτων και των άντιλήψεων των μαζών, έπί των καθ' ήμεραν έμφανιζομένων προβλημάτων της Δημοσίας ζωής.

Τα κόμματα, αί τάξεις, τά επαγγέλματα, απέκτησαν πρό πολλού συνείδησιν του ότι πρός ανάπτυξιν και έπιβολήν των άπόψεων των χρειάζεται κατ' άρχήν δημοσιογραφικόν όργανον. 'Αλλά αν υπάρχουν τά γενικά ζητήματα της χώρας, έσωτερικά και έξωτερικά, αν υπάρχουν τά ταξικά, τά επαγγελματικά, τά έπισημονικά ζητήματα υπάρχουν όμως και τά ζητήματα τά τοπικά, τά ζητήματα των έπαρχιών.

Έκάστη έπαρχία, μέλος του γενικού όργανισμου της χώρας, έχει άπειρα ζητήματα να έπιλύση, άποψεις να υποστηρίξη εις τους Κυβερνήτας, άπαιτήσεις να έπιβάλλη.

Όλοι της Ελλάδος αί έπαρχίαι κατόπιν της εκλαϊκεύσεως των τυπογραφικών μέσων απέκτησαν πρό πολλών έτών τά δημοσιογραφικά των όργανα, άτινα διερμηνεύοντα την Κοινήν της Έπαρχίας γνώμην, άπηχούν τάς αίτήσεις, τά παράπονα και την άγανάκτησιν, όταν τοιαύτη ύπάρχει. της Έπαρχίας, ως και τάς άντιλήψεις του λαού της έπί εκάστου αναφανομένου Έπαρχιακού ζητήματος. 'Αλλά πρό παντός έλέγχουν, τήνδημοσίαν ζωνήν των τοπικών άρχών, διερμηνεύοντα τάς ευχαριστίας της έπαρχίας όταν ή δράσις των αποβόινει διά της εύσυνειδησίας και δραστηριότητος ωφέλιμος εις τον τόπον, καταγγέλοντα δε δημοσία και άξιολύοντα από την άρμοδίαν ύπηρεσίαν του κέντρου, την άπομάκρυνσιν η την τιμωρίαν παντός, όστις είτε έξ άγνοίας των ύποχρεώσεων και των καθηκόντων του, είτε ένεκα στέννης άντιλήψεως περιτήν έφαρμογήν των νόμων, είτε ένεκα χαρακτήρος, προκαλεί βλάβην των συμφερόντων της τε Πολιτείας και των Πολιτών και έπιφέρει την δικαίαν άγανάκτησιν και κατακραυγήν της Κοινής Γνώμης.

Η Χαλκιδική ήτο ή μόνη έπαρχία ήτις πρό τινος έστερείτο δημοσιογραφικού όργανου και πλείστα όσα ένδιφέροντα ζητήματα και γεγονότα παρήρχοντο άσυζήτητα και άπαράτηρητα. Κατά τό έγγυθ παρελθόν όμως διανοουμένων απέφασκε και έξέδωκεν την πρώτην έφημερίδα της Χαλκιδικής υπό τον τίτλον «Φωνή της Χαλκιδικής», με την άπόφασιν να τηρήση πιστώως τάς γνώσεις περί τύπου άντιλήψεις και την πεποίθησιν ότι έξυπηρετεί τά συμφέροντα της Χαλκιδικής και μόνον ταυτα, μακράν πάσης Ιδιοτελοϋς βλέψεως και άτομικών φιλοδοξιών.

Την έκδοσιν της «Φωνής» ύπεδέχθη τό Κοινόν μετ' άνακουφίσεως και την περιέβαλεν με στοργήν και εμπιστοσύνην. Τά προφορικά και γραπτά συγχαρητήρια, άτινα καθ' εκάστην έλαμβάνομεν από όλας τάς γωνίας της Χαλκιδικής μας δίδουν τό δικαίωμα να ύπερφηανεύομεθα διά τό ύπερ του λαού της Χαλκιδικής έργον, όπερ διεξηγάγομεν τότε κατά την μονοετή έκδοσιν της έφημερίδος ταύτης.

Πλείστα όσα ζητήματα της Χαλκιδικής άνεπτύχθησαν με πάσαν έπιστημονικήν έπιμέλειαν υπό άρμοδίων ειδικοτήτων, ή δε φωνή μας οϋ μόνον εις τάς τοπικάς άρχάς έφθανε άλλα πλείστακις και μέχρι του Πρωτοπυργικού Γραφείου καταλήξαμεν διά ζητήματα άφορώντα την έπαρχίαν μας και διά των άγώνων μας πλείστα όσα ζητήματα έλύθησαν ή έπεσπεύθη ή έπίλυσις των.

Πλείστακις παρουσιάσθη άνάγκη να φέρωμεν εις δημοσιότητα την άνεπιτυχή ή και παράνομον ένίοτε ένέργειαν προσώπων, άτινα ήσαν εις ήμάς συμπαθή ως άτομα, άλλ' ειχον ως ύπάλληλοι προκαλέσει την κατακραυγήν του λαού έναντιον των. Καί δεν έδιστασάμεν να τά στηλιτεύσωμεν, παρά τάς τυχόν προσωπικάς μας συμπαθείας, διότι όταν έλαμβάνομεν τον κάλαμον άνα χείρας έπαύομεν να είμεθα άτομα και έγινόμεθα ή Κοινή Γνώμη της Χαλκιδικής της όποιος τάς άπαιτήσεις, τους παλμούς τά όνειρα και την άγανάκτησιν προσεπαθούμεν να διαισθανθώμεν και διερμηνεύσωμεν. Καί ήτύχησαμεν να έχωμεν ως ικανοποίησιν μας την υπό όλοκλήρου του λαού της Χαλκιδικής άναγνωρίσιν των άγώνων μας και της χρησιμότητος ένός δημοσιογραφικού όργανου έν Χαλκιδική.

Δυστυχώς όμως τότε και όλίγους μήνας μετά την έκδοσιν της «Φωνής» έξεδίδετο έν Πολυγύρω και δευτέρα έφημερίς, ή «Χαλκιδική». Είς την ευγενή και φιλότιμον προσπάθειαν της ομάδος των διανοουμένων,

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ

«Η «Φωνή» από τον λαόν της Χαλκιδικής προσηγομένη και χάριν του λαού αυτού ύπάρχουσα και από τον λαόν αυτόν άντλούσα την δύναμίν της, ασθανομένη, δε βαθύτερα από κάθε άλλον τον πόνον του και τάς άνάγκας του, νομίζει καθήκον της και ύποχρέωσίν της, άπευθυνόμενη πρός κάθε δυνάμενον να προσφέρει την άσπρησίαν του—πρός την κατέυθύνσιν αυτήν πάντοτε να τον παρακάλεση όπως μη δυσώδη να μάς γράψη την γνώμην του διά κάθε ζήτημα του χωρίου του, ύποδεικνύον τάς άναγκας του και τον τρόπον της έξυπηρετήσεώς των, ναυτηριάων κάθε κρατικήν, κοινοτικήν κλπ. παρεκτροπήν, άδιαφορίαν, άμέλειαν, άλλα και άναγνωρίζων και άπαντων κάθε ευγενικήν, προοδευτικήν, συμφεροντολογικήν διά τον τόπον του προσπάθειαν.»

«Η «Φωνή» θα θεωρήσιν έαν την εύτυχή και ως εκκληρουόσα πλήρως τον σκοπόν της, αν κατορθώση ούτω να εκφράση από των στηλών της την ελληρικνή, την άνυστερόβολην, την άγνήν Δαικήν γνώμη» διά κάθε τοπικόν ζήτημα.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Χορίς να παραγνωρίζομεν τό ελληρικόν ύπερ της Χαλκιδικής και ίδίως της εκ των σεισμών δοκιμαθείσης περιοχή, ένδιαφέρον της Κυβερνήσεως, οϋδέ τάς προσπάθειάς των βουλευτών μας διά την ταχύτεραν και συμφερότερην εις τους σεισμοπαθείς, επίλυσιν του ζητήματος των, οϋδέ τό γεγονός ότι από της άναλήψεως της άρχής υπό του Λαϊκού Κόμματος μέχρι σήμερα σπουδαίον μέρος της εργασίας επέτεθει κυρίως όσον άφορᾷ τό δικαίον της συγκοινωνίας και τήν ύδρευσιν, όφείλομεν να τονίσωμεν εις τους άρμοδίους ότι έπιβάλλεται να προχωρήση κατά τοσοϋτον ή εργασία έντός του θέρους, ώστε να μη ύποστούν οι κάτοικοι τά κακά και άλογημώ ας.

Ότι δεν είμεθα Άγγλοι όπου ασφαλώς έντός εβδομάδος μόνον θα είχε συντελεσθή ή πλήρης αποκατάστασις και μόνιμος στέγασις, τό γνωρίζομεν.

Έχουμεν όμως την άξίωσιν από την Κυβέρνησιν του Λαϊκού Κόμματος να περιθάλψη την Χαλκιδικήν και ύπερ τάς δυνάμεις του προϋπολογισμού του Κράτους, διαθέτουσα ύπερ αυτής τοδλίχιστον όσα όφείλει να διαθέση τό Κράτος ύπερ αυτής κατά τό παρελθόν.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ

Από της 1ης Απριλίου 1934 έγκατεστάθησαν οι νεοελεγέντες Δημοτικοί και Κοινοτικοί άρχοντες της Χαλκιδικής, κυρίως όμως από της έγχοίσεως των ψηφοθέντων προϋπολογισμών θα άσχη ή δράσις των. Δεν έχομεν άπολύτως ύπ' όψιν μας την κατάστασιν εις την όποιαν οι άρχοντες της αυτεθιμικήςσεως παύλαμβάνουσιν από οικονομικής ιδίως άπόψεως τάς κοινότητας.

Αν όμως ήεις τον Δήμον Πολυγύρου άθλία οικονομική κατάστασις παρατηρήσεται και εις τάς Κοινότητας θα πρέπει με μεγάλην προσοχήν και πολλές προσπάθειάς να άσχίσουν οι Κοινοτάχαι την περισυλλογήν και τακτοποίησιν.

Ας μνηθώσιν τό παράδειγμα του Δημάρχου Πολυγύρου όστις από την πρώτην στιγμήν με Πνεύμα νοικοκυρσοσύνης και με δραστηριότητα άπίστευτον ήχοισε την άγασυγκροτήσιν του Δήμου Πολυγύρου.

οίτινες όρμώμενοι από όλας άνιδιοτελή έλατήρια και άποβλέποντες εις την από κοινού και με ήνωμένας τάς δυνάμεις πάντων έξυπηρετίων των συμφερόντων της Χαλκιδικής, άντετάχη ό επαγγελματικός ανταγωνισμός της έφημερίδος «Χαλκιδική» της όποιος ό έκδότης μόνον έθετο σκοπόν την ως επαγγελματίου επικράτησίν του έναντι του ήμετέρου έκδότου. 'Ηγωνίσθημεν κατά της τοιαύτης Ιδιοτελοϋς προσπαθείας της συναδέλφου και έπετύχομεν όμολογουμένως, χάρις εις τό άλάθητον διαισθητήριον της Κοινής Γνώμης, να καταστήσωμεν άκύνδιον την αντίπαλόν μας, ήτις απέμεινε κοινωτάτη βιομηχανία έντύπου χάρτου. Ό λαός της Χαλκιδικής καλώς γνωρίζων να άνταποδίδη, έτίμησεν αναλόγως των έργων του τον έκδότην της «Χαλκιδικής» όταν έζήτησεν την ψήφον του.

Όμως, οικονομικά συμφέροντα έπέβαλον την συνεργασίαν εις την έπιχείρησιν των βιβλιοχαρτοπωλειών του έκδότου της «Φωνής» και του έκδότου της «Χαλκιδικής» και έρέθημεν ήναγκασμένοι να διακόψωμεν την έκδοσιν μας.

Ήση επανεκδιδόμεθα υπό την αυτήν διεύθυνσιν και και την αυτήν έκδοσιν, φιλοτίμως πρός τοϋτο προσφερθέντος και πάλιν του κ. Ν. Γεροχρίστου. Αί άρχαι και τό πρόγραμμα μας τάς όποιος θα ακολουθησωμεν έν τη επανεκδόσειμας είναι αί αυτάι, γνωσταί εις πάντας. Αί περί της χρησιμότητος του τύπου και της άσκήσεως της δημοσιογραφίας άντιλήψεις μας, γνωσταί έπίσης έξετέθησαν έν γενικαίς γραμαίς ένταϋθα. Μετά της αυτής ως και πρότερον άφοσιώσεως και μαχητικότητος, θα έξακολουθήσωμεν τους ύπερ της Χαλκιδικής άγώνας μας, με την πεποίθησιν ότι με την αυτήν ως και πρότερον εμπιστοσύνην και άγάπην θα περιβάλωσιν οι κάτοικοι της Χαλκιδικής την «Φωνή» μας.

ΧΡ. ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ

Η ΟΔΟΣ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ-ΒΑΛΤΗΣ

Από καιρού ήδη έχει χορηγηθή πίστωσις δραχμών 200.000 διά την κατασκευήν υπό των κατεδύκων των Άγροικών Φυλακίων Κασάνδρας της όδοϋ Νέων Μουδανιών—Βάλτης, ή χάρις της έπισης έχει πρό πολλού γίνει, αναβάλλεται όμως διαρκώς, ή έναρξις των εργασιών διά διαφόρους άδικαιολογητους προφανώς λόγους παρατεταμένης ούτω της δυσφορίας των κατοίκων διά την άμέλειαν.

Παρακαλή εν τό 'Υπουργείον της Συγκοινωνίας και όποιανδήποτε άλλην άρμοδίαν ύπηρεσίαν να διαταξει τους ύποχρέους διά την κατασκευήν της όδου ταύτης μηχανικούς ή εργολάβους, όπως άσχύσσι τό ταχύτερον την κατασκευήν ταύτης.

ΤΗΛΕΦΩΝ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ-ΑΡΝΑΙΑΣ

Η μεταξϋ Πολυγύρου και των Τ.Τ.Τ γραφείων της βορείου Χαλκιδικής τηλεγραφική και τηλεφωνική επικοινωνία είναι δυσχερεστήτη και μετρίων βασίων διεξάγεσται ή εν γενεί άναπόκοις καί αί τηλεφωνικά συνδιαλέξεις μετρί της Αρναίας και των πέραν αυτής γραφείων. Τοϋτο δε διότι μεταξϋ Πολυγύρου—Αρναίας ύπάρχει έν μόνον σύμα έξυπηρετούτην τε τηλεγραφικήν και τηλεφωνικήν άνταπόκοις ή τις οϋ ω, και λόγω της μεγάλης άποστάσεως, καθίσταται εκτίκτως δυσχερές.

Η άνάγκη της άναρτήσεως και δευτέρου σύματος από Πολυγύρου μέχρι Στρατωνικής μεσφ Αρναίας ή ή προσεχίας του κυλώματος Πολυγύρου—Ταξιάρχου μετρί Αρναίας, Στρατωνικής είναι άμεση και έπιτακτική. Αναμένομεν από την Γενικήν Διοίκησιν την τακτοποίησιν του ζητήματος.

Ο ΑΝΤΙΑΚΟΥΣΤΙΚΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ

Και έπί τη ευκαιρία όφείλομεν να ύπομνήσωμεν εις την παρά τη Γεν. Διοικήσει Διον Τ.Τ.Τ. την πρό πολλού δοθείσαν ύπόσχεσιν περί άποστολής εις τό ένταϋθα Γραφείον Τ.Τ.Τ. θαλάμου αντιακουστικού.

Είναι κοινός ό τρόπος καθ' όν διαξάγονται αί τηλεφωνικά διαλέξεις. Ό συνδιαλεγόμενος άκούεται από τους θαμώνας των κάθθεν του Γραφείου καφενείων και από τους διαβάτας, και ούτω πολλάκις διακινδυνεύουν συμφέροντα των πολιτών άλλα και του Κράτους όταν οι συνδιαλεγόμενοι συμβαίνει να είναι αναρχαί, άστυνομικοί, ή δημόσιοι ύπάλληλοι.

Η ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ Τ.Τ.Τ.

Η κίνησις του ένταϋθα Γραφείου Τ.Τ.Τ. άφ' ένός, και τό γεγονός ότι ό Πολύγυρος είναι έδρα Νομού και Πρωτοδικείου έπιβάλλουσι την προαγωγήν του Γραφείου εις πρώτης τάξεως. 'Αλλα Γραφεία του Κράτους με την αυτήν, αν μη μικροτέρων κίνησιν, προήχθησαν ήδη εις πρώτης τάξεως. Κατ' αναδρομήν ως παράδειγμα τό Γραφείον Άγ. Νικολάου Κρήτης, προαχθέν από έτους, και τό Γραφεία Καρύστου και Σπείσων.

Από τον 'Υπουργόν της Συγκοινωνίας αναμένομεν να άκουσθή έν μέρους τό παράπονον μας.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΡΩΣΙΑΘΕΙΑ

Ποίν από λίγες σχετικά βδομάδες είχε αρχίσει στο Γυμνάσιο μία σειρά διαλέξεων με όμιλητές τον ακούραστο και δραστήριο καθηγητή κ. Σταυρόπουλο, τον καθηγητή κ. Παπαδημητρίου και τον εγκροτο γιατρό μας κ. Ν. Παπαγιολάου.

Μέσα στην πεζότητα της χωριάτικης ζωής μας, μέσα στην πνευματική ξερσία του τόπου μας και στο δυνατό ρεϊμα του ντόπιου δεν-βαρυσταμού—μέσα στα βάθη—πυρτιάπνευματικά σκοτάδια του λαού μας και στο χάος της σημερινής ψυχικής ρουτίνας, μέσαστο καθημερινό λαχάνισμά μας για την απόκτηση του χυδαίου οπλοεργαλείου του χυδαίου οπλοεργαλείου, οι διαλέξεις αυτές αποτέλεσαν σωστό κι άριστο ξανάσπασμα, δυνατό αντίοροπο στην πνευματικά ξεχαρβαλωμένη ζωή μας και δέν έπρεπε να μένουν άπρακτοί κ' άγνωστες, τόσο στους έπιστήμονες μας (κι' είνεκάμποσοι), στους ανθρώπους της μελέτης και στους υπαλλήλους της πόλης μας, όσο και στους νέους ανθρώπους Πολυγύρου γενικά.

Κι' ο πολύς βέβαια κόσμος έξετιμησε την προσπάθεια αυτή κι' απέδειξε τρανότητα πώς διψά τρομερά για πνευματικό ορόφισμα, παρ'ότι ακολουθήσας με μεράκι, με πάθος, μπορεί νά πει κανείς και με φαντασμοτότητά του πώς, εκείνη σειρά των διαλέξεων. Λαχταρούσε δέ για τη συνέχεια των.

Αυστηρώς όμως οι διανοούμενοι του Πολυγύρου, που καμώνονται πώς ακολουθούν κατά πόδας την «προδο»—και που οδυσιαστικά άλλο δέν κάνουν παρά νά κινηθούν

λαχανιασμένοι μιά υπνοφαντασία τους που αδιάκοπα τους ξεγελά αλλάζοντας όψη, για τον τόπο τους, για τον διλανό τους, δέν ενδιαφέρθησαν ποτέ. Τόν θέλουν, βέβαια, κι' αυτόν, τόν θέλουν και τόν διλανό τους και τόν τόπο τους, και δίχως αυτούς δέν μπορούν νά καμουν. Τόν θέλουν όμως μονάχα για νά βρουν έδώ άναγνώριση στην «προοδευτική» όρμη τους. Τόν θέλουν από έγωπάθεια, από ύπολογομό άτοκιστικό. Για νά φουσκώνει, από κοινωνική άναγνώριση, το άτομικό τους. Μολονότι άδιαφορούν οδυσιαστικά για την πνευματική κατάσταση του διλανού τους και τόν θέλουν πάντοτε καλύτερό τους, για νά μένουν αυτοί αιώνια «άνώτεροι». ώς τόσο ζητούν, εκλιπαρούν την εκτίμηση αυτού του ίδιου, του «κατώτερου» διλανού, διψούν την άναγνώριση των από μέρους της κοινότητας, την όποιαν κατακρίνουν και περιφρονούν. Δέν ενδιαφέρθησαν καθόλου νά δημιουργήσουν κάποια πνευματική κίνηση, νά ξεμοναχιάσουν τόν μυαλό τους πρώτα, κι' ύστερα και τόν μυαλό των συμπατριωτών τους, νά προσπαθήσουν νά κινήσουν τόν ενδιαφέρον των συγχωριανών τους στα τόσα μεγάλα πύγχορα προβλήματα, νά ξεψύσουν τη ζωή του λαού—από τόν όποιο οι ίδιοι ζούν και τόν όποιο άναγκαστικά σφραγισμένοι μέ λίγα λόγια: νά δημιουργήσουν «Ζωή» και για τόν έμόν τους μιά και για τους άλλους, κυρίως για τους άλλους, που δέν έτυχε, που δέν αξιόθησαν, που δέν μπόρεσαν, για ένα όποιοδήποτε λόγο, νά πάνε παραπέρα και που

οί συνθήκες της ζωής τους δέν τους επιτρέπουν νά καταγίνουν—ούτε μπορούν άλλως τε—σε... μελέτες και νά νιώσουν τη γλύκα της μόρφωσης και τά καλά του πραγματικού πολιτισμού (γιατί τά καλά του σίγουρα τά γνώριζαν. Και ο νέος Δήμητρος μας, έπιστήμων ο ίδιος και προοδευτικός νέος, δέν πρέπει ν' άμελήσει τόν ζήτημα της ίδρυσης Δημοτικής Βιβλιοθήκης γιατι τή έξερε άσφαλώς πώς σήμερα όλοι οι Δήμοι και οι Κοινότητες άκόμα, τη Δημοτική Βιβλιοθήκη τήν θεωρούν είδος πρώτης άνάγκης, στο χείον πολιτισμού υπαράιτητο).

Ας έξουν δέ πάντοτε υπ' όψει των οι έπιστήμονες μας αυτά τά λόγια που λέει κάποιος φιλόσοφος: Τό νά μπορεί κανείς νά δράσει είναι ταυτόσημο μέ τόν όφείλει νά δράσει.

Ο άνθρωπος μέ τη δυνατή σκέψη, ο άνθρωπος που ξεχειλίζει από ιδεολογική ζωή, ζητεί φρεσκά νά έπεκταθεί. Τό νά σκέφτεται χωρίς νά ανακοινώνει τη σκέψη του στους άλλους, στους συνανθρώπους του, δέν έχει κανένα θέλημα. Μονάχα ο φτωχός από γνώσεις και ιδέες άνθρωπος, από φετρλώσει μιά μέ χίλιους κόπους τη φιλάει μέ προσοχή για νά της βάλει άργότερα τη μάγκα του όνόματός του, τη φρίμα της δικής του μηδαιμότητας. Ο δυνατός στό μυαλό άνθρωπος ξεχειλίζει από σκέψεις και γι' αυτό τις σπινει με τά δνό του χέρια. Υποφέρει, πάσχει αν δέν μπορεί νά τις ανακοινώσει, νά τις μοιράσει, νά τις σκορπίσει στα τέσσερα σημά τού όρίζοντα σ' αυτό έγκειται ή ζωή του. Κι' αυτό

είναι ή πραγματική ζωή του πραγματικά άνώτερου ανθρώπου.

Ας τάχουν αυτά υπ' όψη τους οι διανοούμενοι μας κι' άς μη σπαταλουν τη ζωή τους στα χαρτιά, στο κουτσομπολιό και στοί... ύπνο. Τέτοια όσως τήν κατάντησαν τη ζωή τους σήμερα δέν διαφέρει τίποτα άπ' τόν θάνατο. Ζούν όσως οι... πεθαμένοι. Είναι, άν νά μιν είναι.

Ο μάλιστα των κ. κ. καθηγητών άς τούς γίνει μάθημα κι' άς φροντίσουν νά συνεχίσουν κι' αυτοί την υπέροχη εκείνη, την ευγενική, την ανθρωπινή, την ανυστερόβουλη, την προοδευτική και φωτ'όλο εκείνη προσπάθεια, άς πασχίσουν νά δείξουν στό λαό πώς «Ζοών» κι' αυτοί, ζούν τη ζήλευτη, πράγματι, ζωή του πνευματικού και πολιτισμένου ανθρώπου, κι' όχι την άσκοπη, άχρηστη, καταστρεπτική κι' επιζήμια ζωή της ρουτίνας, γιατί δέν πρέπει νά ξεχνούν, όπως λέει κι' ο φιλόσοφος, πώς εκείνο που εκτιμούν και θαυμάζουν οι λαοί στόν δυνατό, στόν «άνώτερο» άνθρωπο είναι ή όραση του για τις ύψηλότερες διεκδικήσεις τού λαού, τόν θάρρος του στην αντιμετώπιση της αλήθειας, ή άφθονία της ζωτικότητάς του που τόν σπρώχνει νά δίνει τόν μυαλό του, τά αισθήματά του, τις πράξεις του, τόν αίμα του, τη ζωή του άκόμα για τόν καλό τού συνόλου χωρίς νά ζητεί κανένα αντίλλαγμα, καμιά άναγνώριση της θυσίας του.

Και τη ζωή αυτών των ανθρώπων, των Νισεικών αυτών υπερανθρώπων περιβάλλει μέ σεβασμό και μέ θούλους. Σ' αυτούς αγαπά τόν θάρρος, την καλοσύνη, την ειθύτητα, την άγάπη, την άφοσίωση, την ανυστερόβουλη. Σ' αυτούς άπονέμει τόν τίτλο τού Μεγάλου, τού Άγίου, τού Θεού.

Απ' αυτούς φιλάνει τούς ήρωες των διηγημάτων του, τών τραγουδιών του, τών παραμυθιών του, τών θρησκείων του άκόμα.

Νά προσθέσουμε κι' άλλος: Άν είναι νά φιλοτιμηθούν οι διανοούμενοι μας, φτάνουν αυτά. Άν όχι, τότε κι' όλη την Ιστορία και Φιλοσοφία νά ξηλωσουμε κάτω δέν θά τούς πείσουμε.

Θά θελα τις παραπάνω γραμμές μου νά τις προσέξουν και οι διανοούμενοι (γιατροί, διηγόροι, φοιτητές) των άλλων χωριών, ιδιαίτερα όσως οι νεαροί δασκάλοι άπ' τούς όποιους τόσα και τόσα πράγματα περιμένει ο λαός και που άσφαλώς είναι σέ θέσει—άν εργαθούν κι' αν θελήσουν—νά κάμουν πραγματικά θάματα. Ούνε λίγο ούτε πολύ: ή ζωή τού λαού βρίσκεται στα χέρια των. Μπορούν νά τη διαλάσουν όσως άγιοι θέλουν—φτάνει νά τόν θέλουν.

Και μέ την εύσυχία αυτή δέν κρίνουμε άσκοπο νά προσθέσουμε άκόμα δύο λέξεις και για την καλλιτεχνική κίνηση που θά μπορούσε νά παρουσιάσει, ν' αναπτύξει και νά

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Κανένας δέ με ξέρει.
Μεσ' τόν στήθος
Κρύβω ένα άγνωστο φτωχό
τραγουστή
Δέν είμαι αυτός που ζή
μέσα στό πλήθος,
Έχω κι' έγώ καρδούλα
μά είν' κλειστή.

Με ξέρουν μονάχα οι έρημείς
Τά φτωχολούλουδα τού κάμπου
και τά στάχυα
Τό λυπημένο έρημοκλήσι,
οί κνικαμίες
Ποونه ριχτές στα μονοπάτια
και στα βράχια.

Κρυφομιλώ για τή φτωχή μου
καμαρούλα
Και όργα και κάπου
ή σιωπή της μ' άπαντί
Κοι τέπαμε πολλές φορές
μέ τή βροχούλα
Στό παραθύρι μου κοντά.

Ποιός νάμα τάχα...
Άπ' τής ψυχής μου τόν βυθό
Σάν μιά προδότρα
Ξετυλίγεται άχτίδα,
ο κόσμος λέει: «Σάν κάπου
νά τόν είδη
Μά δέν μπορώ νά θυμηθώ».

ΤΙΜΩΣ ΜΩΡΑ-ΓΤΙΝΗΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΕΜΠΕΡΙΣΤΑΤΩΜΕΝΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

«Η έφημερίς μας εν τη προσπάθειά της της εξυπηρετήσεως και έπιστημονικής καθοδηγήσεως τού λαού της Χαλκιδικής εις τά παραγωγικά του έργα (γεωργική-κτηνοτροφία) θά φιλοξενή εις τας στήλας της συνεχείς έκτα... εν... έπιστημονικές μελέτες, άπευθυνόμενές προς τόν σκοπόν τούτον εις ειδικούς έπιστήμονας κυρίως καταλεπτώς τά ζητήματα αυτά της Χαλκιδικής ως: ζώνιας εις τόν τόπον αυτόν και παρακολούθησας εκ τού σύνεργου, αυτές, και ό, εκ της άρμοδιότητός των και ως εκ της άπρησίας των».

Και προς τόν σκοπόν αυτόν άπετάθησαν κατά πρώτον εις τόν διαπρεπή έπιστήμονα και εδουλεύοντα υπάλληλον Νομοκτηνίατρον κ. Νικόλαον Μιαούλην θεωρούντες την κτηνοτροφίαν ως έναν από τούς σπουδαιότερους κλυτοπαραγωγικούς παράγοντας τού τόπου μας.

«Ο κ. Νομοκτηνίατρος άποχολογμένος εις περιοδείαν ήρκέσθη νά μās παραχωρήσει αντι άλλης πολιτίμου συνεργασίας του μίαν συστομόν έκθεσίν του επί της κτηνοτροφικής καταστάσεως τού Νομού Χαλκιδικής, επιφωλασόμενος άργότερον νά μās δώση διαφόρους έκλαϊνευτικές μελέτας τους.

Και την έκθεσιν αυτήν δημοσιεύομεν κατωτέρω.

«Ο Νομός Χαλκιδικής περιέχει άπαντα τά είδη των κατοικίδιων και άγροτικών ζώων εις διαφόρους αναλογίας εις τά διάφορα τμήματα αυτού. Γενικώς εν τώ Νομώ εϋδοκιμεί ή μικρά κτηνοτροφία, κατετάσσεται δέ από της άπόψεως ταύτης μεταξυ των κτηνοτροφικών όρων Νόμων τού Κράτους. Κατά στατιστικήν γενομένην υπό της Νομοκτηνιολογικής Υπηρεσίας υπάροχοι εν όλω τά έξής ζώα»

Α. Μόνιμος κτηνοτροφία τού Τόπου.

1ον Βόες-Άγελίδες-Μόσχαι 22, 918 2ον) Ίπποι-Φορβάδες 7.385 3ον) Ήμίονοι 2,445 4ον) Όνοι 6, 095 5ον) Χοίροι 11.000 6ον) Αίγες 143.524 7ον) Πρόβατα 60,330 8ον) Πτηνά 138,208.

Ε. Νομαδική κτηνοτροφία διαχειμάζουσα εν τώ Νομώ επί έξ μηνών κατ' έτος.

1ον) Ίπποι-Φορβάδες 1,888 2ον) Ήμίονοι 53 3ον) Πρόβατα 92, 394 4ον) Αίγες 52,300.

Εάν δέ προσιεθή τόν ήμισυ των διαχειμαζόντων αλογοφόρων ήτοι 72347, εις τόν αριθμόν των Αιγοφόρων της μόνιμου κτηνοτροφίας τού τόπου, θά έξωκεν γενικών σύνολον 276,201 μικρών ζώων εκτεροφόμενων εν τη περιφερεία τού Νομού Χαλκιδικής κατ' έτος.

Εξεταζόμενη κατ' είδος ή κτηνοτροφία τού τόπου έχει ως έξης:

α) Μόνοπλα. Εις τόν είδος τούτο των ζώων υπάγονται, οι Ίπποι, οι ήμίονοι και οι όνοι. Τά ζώα ταύτα άνήκουν εις διαφόρους τύπους και είναι διαφόρων προοιόσεων. Γενικώς όμως υπερισχύει ή

τοπική όίτση, παραλλαγή της Άσιατικής ίουαίτης. Όσον άφορά όμως τούς Ίππους, υπερχοσις πολλοί εισαχθέντες εκ τού έξωτερικού (Πολωνίας, Ουγγαρίας και Σερβίας) και διανεμηθέντες υπό της Ε.Α.Π. εις τούς εγκατασταθέντας πρόσφυγας τού Νομού Χαλκιδικής. Τά ζώα ταύτα κατά πλειοψηφίαν και έφ' όσον και οι κατέχοντες ταύτα έφροντίσαν προς τούτο ενεκλιμίσθησαν και σήμερα μετά παρέλευσης τώων έτών από της εισαγωγής των βλέπει τις εις τόν Νόμον τμήματα τού Νομού ζήτ' καλής σωματικής διαλάσεως, νά χρησιμοποιώνται εις τας περισσοτέρας των γεωργικών εργασιών (ήτοι διά την όργωσιν, την έλξιν κλπ.). Οι Ίπποι των βοσειότερων μερών της Χαλκιδικής ως και οι ήμίονοι και όνοι άπάσης της Χαλκιδικής χρησιμοποιούνται ως ζώα φόρτου, έξυπηρετούντα τοικιλοτρόφους τούς κατοίκους εις την μεταφοράν των προϊόντων των λόγω της έλλείψεως καλών συγκοινωνιών εις τά περισσότερα μέρη τού Νομού. Τό Υπουργείον Γεωργίας μεριμνά διά την βελτίωσιν τού είδους τούτων των ζώων εν τώ Νομώ Χαλκιδικής διά διασταυρώσει μετ' επιβητόρων Ίππων και όνων τού Κτηνοτροφίου Κασσάνδρας.

Β. Βοσειόδη. Ταύτα άνήκουν εις την φαινή ομάδα της Βαλκανικής Χερσονήσου και πολλά έξ αυτών εις την παραλλαγήν της οίτσης τού Κορίνθου Συναίας. Οι καλύτεροι άροτήρες βόες και άγελίδες της Χαλκιδικής προσφορονται εκ τού χωρίου Συναίας. Τά ζώα ταύτα

είναι καλής σωματικής διαλάσεως, εδφτραφή ισχυράς κράσεως, μεγάλης άντίχης και όλιγοκλή. Εις τόν τόπον της άναπαιαγωγής των ζώων καθ' όλον τόν έτος εις τόν ύπαιθρον, ελίγιστα δέ φροντίδες καταβάλλοντα υπό των κατοίκων διά την συντήρησίν των. Αί άγελίδες εκτός ελαχίστων περιπτώσεων οδδόλος άλμύρονται και τοις τοις τρόπος καθίσταται άδύνατον νά καθορισθή έλακρικώς ή άπόδοσις της θύλας ταύτης εις γάλα. Πάντως είναι μικρά, από 2—3 δαύτων γάλακτος ήμμερήσιως, χρησιμοποιούμενον υπό των πόσων καθ' όλην την περίοδον γαλακτώσεως. Εάν καταβληθή φροντίς υπό των κατοίκων τη συνδρομή τού Κράτου, δά την βελτίωσιν των όρων της άναπαιαγωγής της γενεάς ταύτης, είναι δυνατόν νά διαδοθή ούτη εις τά περισσότερα μέρη της Ελλάδος επί άγαθή και αυτών των κατοίκων Συναίας, αλλά και της Έθνικης Οικονομίας εν γενεί. Ταύτοι της γενεάς ταύτης θά χρησιμοποιηθώσι διά την βελτίωσιν της φαιάς θύλας τού τόπου, και δυνατόν νά εϊπη τις ότι ή γενεά ούτη θά καταστήται ήμιν σόν τώ χρόνφ άντιστοιχος προς την καλήν γενεάν άγελίδων της Πλεσύνης της Βουλγαρίας.

Επίσης εν τώ Νομώ υπάροχοι εις μίαν κλίμακα όμως βόες και άγελίδες, εισαχθέντες εκ Σερβίας και Βουλγαρίας υπό της Ε.Α.Π. Πολλά εκ των εισαχθέντων ζώων έθανον λόγω τού μη έγκλιματισμού των και εκ προσπασμώσεων (έλονοσία των ζώων).

(Συνέχεια εις τόν προσεχές)

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ - ΠΡΟΣΟΧΗ!

Άσφαλίσαιτε τόν κόπον και την περιουσίαν σας από τούς κινδύνους

ΧΑΛΑΖΗΣ

Εις την Άνώνυμον Έταιρείαν Γενικών Άσφαλειών

“Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ,

Την μόνην Έθνικήν έταιρείαν που άσφαλίζει

ΤΗΝ ΧΑΛΑΖΑΝ

Κεφάλαια . . . . . δραχ. 8.000.000.—
Αποθεματικά 16.103.194,55
Άντισφαλιστικά . . . . . 10.000.000.000.—

Όροι εύνεικοί-ταχεϊτα και ειλκρινής εξυπηρέτησις

ΠΡΑΚΤΩΡ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Α. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Ετησία συνδρομή δραχ. 75

Επιστολαί εμβίσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΝ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.

Είναι δημοσιεύσεις, πληστηρισμοί, αγγελιαί, κ.λπ. 5 δραχ. κατά στίχον.

Διά δύο δημοσιεύσεις 3 δραχ. Πάσα δημοσίευσις προσληφθήνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΕΝΩ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΜΕΡΕΣ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Τι λέει; πέθανε ο Ξενοφών και ο Κίρκος, ο Θουκυδίδης και ο Περίκλής, ο Πλάτων και ο Δημοσθένης, ο Μέγας Αλέξανδρος και ο Ίουστιανός, ο Μέγας Ναπολέων και ο Ρισιλιέ, η Αικατερίνη των Μεδίκων η Μαρία Τυδώβ, και, και, και... τράβα κορδόνι. Αποτελούν παρελθόν η «εν Σαλαμίνη ναυμαχία», οι Καισαρές, τα ήμιτονα και οι... εφραπτομένους; Έδωσαν από το πρόσωπον της γής τα Λατινικά, το 1453, τα εις «μ», και τα περισπώμενα; Κάθε άλλο!..

Όλα αυτά, πρόσωπα, πράγματα, ήμμερομηνίες, αριθμοί, γεγονότα, που μας έχουνται στο μυαλό σαν μια συγκεχυμένη ανάμνηση, πάνω από την οποίαν δεσπόζει μια συνοφρυωμένη φάσμα μ' ένα ζευγάρι γυαλιά, κορμωμένα στην άκρη της μύτης, όλα αυτά που είναι συνδεδεμένα ψυχολογικώς με το θάνατο, τον μανουλινα και το κουνούδι του διαλειμματος, άποτελούν την πλέον ζωντανή πραγματικότητα. Βλέπετε αυτούς τους φοβερούς πηλικόφρους και ξεκατελούμετους μαθητάκους—δανδήδας, κι' αυτές τις τρομερές ξεκαλλιστείες κι' ελυστικίες... κονιλιάδες—μαθήτες; που τραβούν βουίζοντας—σαν μελισσάκι μπουλούκια μπουλούκια τον άνηφορικό δρόμο μ' ένα μάστο χαρτιά και τετράδια σχιμένα κάτω από την μασάλη, τα δάκτυλα του δεξιού χεριού μουτζουρωμένα, σαν να έχουν βουτηχτεί δολοκλήρα μέσα στη μεσάνια, και το πρόσωπο γεμάτο άνηφορία; Γι' όλους αυτούς ο είκοστός αιώνας είναι σαν να μην υπάρχει. Άπό τα όντα και τα γεγονότα που ζούν τις μέρες αυτές γύρω των, κανένα δὲν ύφίσταται μέσα στον διόν τον κόσμο, έκτος από τα δύο αναφερόμενα φρούδια του «κ. καθηγητή» που συγκεντρώνουν τη σοφία ολόκληρης της οίκουμένης, και τους έσορους τόνους της φωνής του που αναγγέλλει με ζηλευτή επίσημοτητα τα θέματα του «ετησίου» διαγωνισμού. Ο δικός τους κόσμος, η πραγματικότητα των, είναι άνοιχτός; έκείνο που μάς άποτελεί άπλην ανάμνηση; Το πρό Χριστού είναι γι' αυτούς το «χθές» και με το μετά Χριστόν το «σήμερον».

Σε λιγάκι άπάνω στην έδρα μ' άκουσθούν οι τρομερές λέξεις:—Ζήτημα πρώτον: Η νύξ του Αγίου Βαρθολομαίου....

Κι' άλλιμονο άν δὲν τη θυμούνται σ' όλες της τις λεπτομέρειες.

Τι σύγχυση, Θεέ μου, τι αγωνία! Τα ταχτικά μαθήματα έχουν διακοπεί και σε λίγες μέρες θά επακολουθήσουν η εξέτασεις. Ο δοκζανιός—και καθεμαθητάκος δοκζανιός—λίγο—πολύ—κλεινέτο στόμα τουΔημοσθένους να μὴν άκούσειαυτούς τους άθλιους Φιλίππους—«καθ' ο Μακεδόν»—και τον κουνιάδουσε μαζύ του στο γήπεδο να παρακολουθήσει, θέλει δὲν θέλει, τις άριστοτεχνικές πάσες της κλοισσοκουικής του προσόδου, τά χρεάστηκε τώση για καλά. Αύτός ο άθλιος ο Δημοσθένης έννοιε να έκδικηθεί για τον διασημόν του.

—Άνδρες Άθηναίοι!... τολμούσε και και πού να προφέρει, όταν τον πετούσαν έκεί σε καμιά άκρη του γηπέδου, άνάμεσα από τις σελίδες που του ξεφύλλιζε ο άέρας.

—Σου! ήταν η άπάντηση που λάμβαναν τις περισσότερες φορές και μιά πάντα τον σφαλούσε το στόμα για να μὴ ξαναφωνάξει.

Όλα όμως πληρώνονται σ' αυτόν τον κόσμο, από τα σπύργια τουδράβανι, ως την...προσοδολήπουνγίνεται στους θεοσκότους άνδρας. Και ο τρομερός φίλα θεοσκόπεινά χωνέψει τώση τους τρεές Ολυμπιακούς και μαζί με αυτούς ολόκληρη την «άρχαιαν» πατριδα του, που προς μεγάλην του δυστυχίαν έκαμε τόση πολλά θαύματα! Και μονάχα αυτά... Αυτός οι δαίδαλοι του συντακτικού του Κατεβαίνη μέσα στους άοιούς τόσες φορές πλανήθηκε, του

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

ΑΠ ΤΟΝ ΝΕΟΚΛΑΣΣΙΚΙΣΜΟΩΣ ΤΟΝ ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΜΟ

ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΡΑΛΗ

Βέβαια για κείνο που θα μιλήσω εδώ, ήσαν ή σειρά του πιο πίσω άν το φέρνω πρώτο το κάτω γιατί φυσικό είναι να κάνουν έ-τύπωση οι νέες τάσεις της ζωγραφικής και γι' αυτό ύστες θάβελαν να μάθουν κάτι παραπάνω, όσο έχουν διάθεση γι' αυτόχωρίςναμάλοσοιμε βέβαια εδώ ναέξ-τάσσουμε την κάθημαΣχολητόσο πλατειά όσο θάπρεπε.

Άν ριζούμε μιά μυτιά από δρόμο που περνούσε ή ζωγραφική τα τελευταία χρόνια, θα δοίμε πόσο πλούσια είναι ή ιστορία της σε γεγονότα και φάεις.

Μιά τάση πριν προφτάσει να γίνει σχολή και να απολαύσει μιά χρονική περίοδο, έρχεται ή άλλη με νέες άξίες και με αντίτροφο δρόμο κι' ακολουθεί ή τρίτη άπ' τις δύο πρώτες.

Σε ό,τι ξ χωρίζει ή τελευταία εκατονταετία είναι ή διαρκής αναστάσιση και αναζήτηση για τη λύτωση από κάθε τι παλιό.

Διέπεται κι' ή ζωγραφική άπ' τους ίδιους νόμους, όπως και όλες οι άλλες κοινωνικές σχέσεις. Άπ' την έξόρτηση αυτή ξεχωρίζουν την προέλευση των ρεαλιστών της Τέχνης άφού αυτή είναι ή λεπτότερη έκδήλωσις του ανθρώπινου νου.

Ο άνθρωπος μένει πάντα ανακαμπούσιος, ζητεί κάτι καινούργιο που ο ίδος άργά ερα θα το βάζει στη άκρη ως παλιό.

Η ζωγραφική παρουσιάζει το μεγαλύτερο ενδιαφέρον σ' άν ένα κομμάτι άπ' την ιστορία, άφού στο παρεχόμενό της—σε κάθε πίνακα άκόμω—καθρεφτίζεται ένας λαός, ένας πίνακας είναι ή φιλιδονη, επιπόλαιη ζωή της έποχής.

Με τη Γαλλική επανάσταση έρχεται νέα όψη. Βέβαια τα μεγάλα ρεύματα κι' όχι τ' άτομα φέρνουν τις καταστάσεις.

Έτσι ο Λοιδ Δαυιδ γίνεται εκπρόσωπος του Νεοκλασικισμού. Η τέχνη του είναι ή εποχή του: όρθο-

λογισμός όρθοική έξορση. Τόσο όμως κράτησε και ο Νεοκλασικισμός όσο και ή εποχή του κι' έξελήδρησε άπ' αυτόν ή αντίθεση.

Έλευθερο τώρα το συναίσθημα συκινείται άπ' το Μεσάνια. Η ψυχική προσωπικότητα του ζωγράφου φέρνει το θετικό αισθησιακό χρώμα έξάρωνται τα μεγάλα γεγονότα: ο Νικελακρούς, ο Μπαϊκλιν είναι στο Ρωμανισμό. Οι θύελλες της επανάστασης κλονίζουν τη λαοεία του όρθου λόγου. Συκινητικά θέματα, σκηές τραγωδίας: το ποίηγμα έδωσε τόπο στο χρώμα, ένω άπεγνωσμένα ο μέγας σχεδιστής Έργο άγωνίζεται να σώσει το Νεοκλασικισμό. Τη σφραγίδα σε κάθε έργο τέχνης τη δίνει το άτομο—όλη ή σχολή κι' αυτός είναι ο 19ος αιώνας: Άταμική έξορσις, άπαρίβατα δικαιώματα του άτομου. Ο κλασικισμός επιβλητικός και πραγμαμιστής, ο Ρωμανικισμός υποβλητικός και όνειροπόλος.

Όπου το τραγικό εκεί τώση ο ζωγράφος—Σαίξπηρ—Τουρκονάιος Τάσπος—το δυναμώνει όμως με το αίσθημά του με το χρώμα του ά νερβάζει το τραγικό και ύφώνει το λυρισμό: «Δάντης και Βιργίλιος»—«ή σφαγή της Χίου».

Ρεαλισμός. Και τώση ή φαντασιώδης δημιουργία μοιραία παραχωρεί τη θέση της στη λεπτόλογη μελέτη. Η ιστορία κι' όχι το παρκαμύδι, ή αισθησιακή έξορση στη στεγνή λογική. Ο όρμανικισμός έφφερε την άνοχη όταν μιά ομάδα ζωγράφων εκκατέλειψε το συμβατικό τοπείο και θέλησε να μελετήσει τη φύση άπ' εθείας. Το χρώμα είναι τώση μονον διαφορά τονων. Ο Κορώ, ο Θεός όπως λέγεται, ήσαν άπ' τους πρώτους και ή μεγαλύτερη έπρόσωπος είναι ο Κορυμπε και ο Μιλλέ. Ο ένας έρχεται στη Πολιτεία και έμφανίζει γι' αυτόν ή τέχνη την αντικαμενική πραγματικότητα—παρουσιάζει την

Έξ άλλου και ο Κώστας άπαράτησε τώση και το γήπεδο και τα κρηφομηλίματα με την όμορφη συμβαθιρία του και είναι άφοσημένος μέρα—νύχτα στα ραντεβού του με την Κλεοπατρα, την Αικατερίνην την Μεγάλην, την Ελισάβετ και την Μαρίαν Άντονανέτταν.

Τι τραγωδία! Πρέπει λοιπόν αυτά τα ταλαίπορα κεφαλάκια να γίνουν πάνσοφα σ' ένα δεκαπενθήμερο; Καλά να τα μαθαίνει κανείς σιγά—σιγά, δὲν του άποφάνεται. Αλλά να σου τά ζητούν μαζεμένα όλα σε μιά μέρα; Άπό τη σκολημομημυγγότυπα των λογαρίθμων ως το κεφάλι του Λουδοβίκου δεκάτον έκτου, και από το «ή πόλις Βόλος παράγει έλαιας» ως τις πορείες του Άποστόλου Παύλου, πρέπει να κατασκευασθεί μιά όρυσική σαλάτα γινώσεων, την όποια οι άτυχεές αυτοί έγκεφαλοί πρέπει να χωνέψουν καλά.

Κι' ή μέρα της μεγάλης κρίσεως έφτασε. Στην άπλην του Γυμνασίου του δεχθούν όλα. Το ύψος του κ. καθηγητού, που δὲν απέχει καθόλου από το ύψος του ύψιστου κριτού της δευτέρας παρουσίας και που δὲν έχει τίποτα από το παλιό πρόσωπο και φιλικό ύφος. Η όραδική φιλομάθεια που έπιασε όλους τους καταγεγραμένους την τελευταία στιγμή, μηδός και χάσουν καμιά λέξη. Οι προσημοσιές για το γνωστό «κλέψιμο» των τομηνών. Η τρυφερότητα που χύθηκε στο πρόσωπο του μάγριπα—Δημητρου, ο όποιος συκινείται διά τον χωρισμόν που προσημοιάζουν οι διακοπές και το σκετικό πομπόπο που θάτον προλογίσει. Άυριο, μεθαύριο ή άίδουσα θάναυ γεμάτη. Τσιμουδιά δὲν άκούεται. Θά μπει στην παράδοση ο γ. Γυμνασιάρχης συνοδεία καιάλλων κ.να-δύο καθηγητών. Θ' άνοιξουν κάμπο διελλί. Ρίγη θ' άπλωθούν σ' όλη την οίδουσα. Οι καρδιές θά φτάσουν μέχρι.... διάρρηξη. Κι' όλα τά... ραδιοσυνηνητικά μέσα θά είναι έτοιμα να δράσουν.

—Φωφό θά μου λές; άν το ξέρω έγώ το ζήτημα θά σου λέω:—Ναι... ναι... γύρνα κατά δω λιγάκι το γραφτό σου να βλέπω. Και ο κ. καθηγητής:—Ζήτημα πρώτον: Νόμοι διαπλάσεως του φωτός, —Α!... τι καλά το ξέρω σελός 191. —Άνοιξε... άνοιξε γρήγορα... και γύρνα λίγο κατά δω την κόλα σου. ΦΟΙΒΟΣ

H E N N I E S

—Η έφετεινή έιοδεία προβλέπεται ότι θά είναι θαυμασία, —Όπότε έχουν δικίο να λέν οι Γεωργοί ότι ο Τουλάρης είναι... τυχερός.

—Τά «νυκτι κάματα» —Μας πλάκωσαι πολύ νωρίς και τά κοριτσόπουλα ξεκαλλώθηκαν.

—Και ξεμανικώθηκαν έλεεινικώτατα

—Πρός έρεθισμόν και γαργαλισμόν των μερακλήδων.

—Όλοπροθύμων πάντοτε να επαναβάλουν.

—Τά έλείποντα... μανίκια.

—Είς την... θέσιν των.

—Μέχρι σήμερα μινον οι κατέχοντες το χεψμα.

—Πήγεσαν προς παραθερισμόν στην Έλβετία.

—Τώρα όμως που ο τωπδήςποτε έρεινε ο δρόμος Θεσσαλονίκης—Αρναίς—Έρισσού.

—Δὲν έχει παρὰ να περάση τον Χωλομοντα.

—διὰ να θανατώση την... Νέιν Έλβετία.

—Προσοχή μινον εις το νερό της Γερακοφωλιάς.

—Διότι άν είναι άρρωστος κανείς.

—Η θά γείνη καλά ή... θά έξωφλήση μιά για πάντα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΑΠΤΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ευχαριστώ αναγγέλλομεν εις το κοινόν της Χαλκιδικής την ίδρυση «Συλλόγου Ραπτών Χαλκιδικής» με σκοπόν 1) την περίθαλψιν των άπόρων συναδέλφων των. 2) Την ίδρυση συνεταιρικού καταστήματος έν Πολύγυρο. 3) Την απαγόρευση έξωσιήσεως του έπαγγελματος εις τους μη έφοδιασμένους ποιστοποιητικό μισθώσεως υπό του Συλλόγου.

Δικαίωμα έγγραφής δραχ. 25 έτησία δὲ συνδρομή δραχ. 60.

Πρόεδρος του Συλλόγου εξέλέγη ο κ. Δημ. Βλάχος Πολύγυρος, αντιπρόεδρος ο κ. Ίωάννης Πητιούλας Άρναία, Ταμίας ο κ. Π. Μαλακούδης και Γραμματεύς ο κ. Α. Στυμόπουλος. Σύμβουλοι οι κ. Χρ. Στοφορίδης Νικήτη, Μιχαλούδης Βιάδος, Ξηπόλυτος Βάλτα, Έμμανοήλ Σουκά, Σούκας Όραύλια, Σουαρίδης Ν. Πλάγια, Τσιριγιώτης Ίερυσός, Κοτρωλάσης Στρατονίκη, Ζαχαράκης Μ. Παγαγια, Δημητρακούδης Ταξιάρχης και Προσπάς Ριζά.

Η έφημερίδα μας και τώση όπως και πρώτα άποβλέπουσα στην κάθε είδους και με κάθε τρόπο έξυπνέρτηση του λαού της Χαλκιδικής, και μη λογαριάουσα κόπους και δαπάνες, μη σκεφθεείσα δὲ ποτέ της για δικό της (χρηματικό, πολιτικό) συμφέρο, έδωσε στη διάθεση των αναγνωστών της ειδική ύπηρεσία έξυπνέρτησής των.

Η ΒΙΚΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1853
ΕΔΡΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΟ Σ. W. 68 LINDENSTRASSE 20-25
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Κεφάλαια και άποθεματικά τη 31-12-1932
Μάρκα χρυσά 428.000.000 ήτοι δρ. 17.548.000.000.
Οί γενικοί όροι του ασφαλιστηρίου συμβολαίου της «Βικτωρία του Βερολίνου» είναι έξαιρετικής άπλότητος και έλευθεριότατοι. Ο ήσφαλισμένος καλύπτεται εύθως από της καταβολής της πρώτης δόσεως ασφαλιστρον.
Έν συμβόλαιον ασφαλείας ζωής παρὰ τη «Βικτωρία του Βερολίνου» προσφέρει εις τους ασφαλιζόμενους τα εύθνώτερα ασφαλιστρα και τας περισσότερας έγνήσεις.

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ

Η ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Κατόπιν ενεργειών του Νομάρχου Χαλκιδικής κ. Πετ. Βλάση διατάχθη παρὰ του 'Υπουργείου 'Εσωτερικών η άρμοδια άκτοπλοϊκή εταιρεία, όπως υποχρεώση του λοιπού τὰ εἰς ὁρισμένους μόνον λιμένας Χαλκιδικῆς προσεγγίζοντα ἀτμόπλοια νὰ προσεγγίζον εἰς ὄλους ἀνεξαιρέτως τὸν λιμένας (μικροὺς καὶ μεγάλους) τῆς Χαλκιδικῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων τῶν παραλίων Κοινοτήτων

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΓΑΛΑΡΙΝΟΥ

'Υπὸ τοῦ Μηχανικοῦ τῆς Μ.Υ.Κ. συνετάχθη μελέτη ὑδρεύσεως τῆς Κοινοτήτος Γαλαρινοῦ καὶ προσεχῶς θὰ ἀποπερατωθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς, ἣτις ἤρχισεν ἤδη. Οὕτω θὰ λυθῇ τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ζήτημα τῆς Κοινοτήτος Γαλαρινοῦ, πού τόσο πολὺ κατετράννει τοὺς κατοίκους αὐτῆς.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Καθὼς μᾶς ἐληροφόρησε ἡ Νομαρχία συνετάχθη ὑπὸ τῆς Μ.Υ.Κ. μελέτη ἰδρύσεως πλήρους Γυμναστηρίου ἐν Πολυγύρῳ καὶ ἐξητήθη δι' ἐμπεριστάτουμένης ἀναφορᾶς ἡ διάθεσις πιστώσεως 200.000 δραχμ. πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. 'Ελπίζεται δὲ ὅτι καὶ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ δώσῃ σοβαροτάτην ἀθλητικὴν κίνησιν εἰς τὸν Πολύγυρον, θὰ πραγματοποιηθῇ.

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

'Αρχιεῖς ἀντλαβέν ἀπὸ τῆς 19 Μαΐου τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς μοίραρχος κ. Νικόλαος 'Ηρακλόπουλος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ εἰς τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Χανίων μετατεθέντος ταγματάρχου κ. Γαβριηλάκη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΟΥ

Τώρα μὲ τὴν ἐπανεκδοσὶ τῆς ἀγαπητῆς μας «Φωνῆς» θὰ θέλωμε καὶ μεῖς νὰ ἐξωτερικεύσωμε, τοὺς πόνους μας τοὺς πόθους μας, τὰς ἀνάγκας μας, διὰ τὰ πολλὰ, σοβαρὰ καὶ διάφορα ζητήματα τοῦ χωριοῦ μας καὶ νὰ ἐψώσηφωμὴν ὅπως πρῶτα γιὰ τὴν ἐπίλυσίν των.

Θὰ ξέρετε βέβαια πῶς καὶ τὸ χωριὸν μας πάθε μεγάλας ζημίας ἀπὸ τοὺς καταστρεπτικὸς σεισμοὺς τοῦ 1932.

Ὡς π. . τὸ σχολεῖο μας, τὸ μεγαλύτερον αὐτὸ κτήριον, τὸ στόλισμα τοῦ χωριοῦ μας, πού στοιχίσα ἐπὶν Κοινοτήτᾳ μας περισσότερον ἀπὸ 1.500.000 δραχμῆς καταστράφηκε τελείως καὶ τὰ καύμενα τὰ παιδάκια σπιβίζονται μέσα σὲ κρηνοπόρεια κρηνολεκτικά.

'Ἐγὼν ἔραον διετέθησαν σοβαρὰ κινδύλια, ἰδρῦθησαν εἰδικὲς ὑπηρεσίας γιὰ τοὺς σεισμοπαιδεῖς καὶ καὶ ἔγνε γιὰ τὴν παρηγοριὰ καὶ ἀνακούφισιν ὄλων τῶν ἄλλων χωριῶν καὶ μονάχα γιὰ τὸ χωριὸν μας δὲν ἔγνε ἀπολύτως τίποτε, οὕτε διετέθη ἰεῖα γιὰ τὴν ἀνακούφισιν τῆς Κοινοτήτός μας, ἡ ὁποία ὑπέστη ἂν ὄχι τὰς μεγαλύτερας ζημίας, πῶτος ὅμως ἀρκετὴς ὡς ἡ καταστροφὴ τοῦ διδαστηρίου, ἡ μεγάλη ἀγχοστενία τοῦ νεοῦ τοῦ ὑδραγωγείου τὸ ὁποῖον στοιχίζει καὶ αὐτὸ εἰς τὴν Κοινοτήτᾳ μας ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν, κ' ἔτσι καὶ ἀπὸ νεοῦ τὸ χωριὸν μας ὑποφέρει διὰ τὸ ἔνδον μὲν πολὺ νερὸν χάθηκε λόγῳ τῶν σεισμῶν ὅπως καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα μέρη τῆς Χαλκιδικῆς, ἀπ' ἑτέρου δὲ γὰρ καὶ οἱ ὑδροσφαιρῆς σὲ πολλὰ σημεῖα τῆς διαδρομῆς του χάλασαν λόγῳ τῆς μὴ συντηρήσεως

Η ΑΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΘΕΡΜΟΤΑΤΗ ΠΑΛΑΪΚΗ ΥΠΟΔΟΧΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ψὲς ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ λαοφιλὴς Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παναγῆς Τσαλδάρης, προσεχόμενος ἐκ Δράμας, ὅπου εἶχε μεταβεῖ ἀεροπορικῶς διὰ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν νέαν ἀεροπορικὴν γραμμὴν Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης—Δράμας.

Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀπὸ πολὺ ἔνοχος ἤρχισαν καταφθάνοντα πλήθη λαοῦ ἵνα ὑποδεχθῶσι τὸν λαοφιλή τῶν Πρόεδρον καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐσπερινὴν ἤρχισα καταφθάνουσαι καὶ αἱ πολυπληθέστατοι λαϊκῆς ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι εἶχαν κατέλθει ἐνταῦθα ἀπὸ ὄλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς Βορείας Ἑλλάδος πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ κ. Προϋπουργοῦ.

Τὴν 10 ἐσπερινὴν ἀφίχθη εἰς τὸν σταθμὸν καὶ τὸ φέρον τὸν κ. Παν. Τσαλδάρην μετὰ τῆς συνοδείας του τραῖνον.

Τὰ πλήθη ἔξαλλα ἐξ ἐνθουσια-

σμοῦ ἐξητοκραύγαν ὑπὲρ τοῦ λαοφιλοῦς τῶν κ. Προϋπουργοῦ καὶ συνωδοῦντο καὶ συνεπιέζοντο ἀσφυκτικῶς διὰ νὰ τὸν δοῖν.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐκ τοῦ σταθμοῦ κατηνθύνθη, ἀκολουθούμενος πάντοτε ἀπὸ τὰ μεθυσμένα ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν πλήθη τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν Λέσχην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὄλου καὶ τῷ παρετέθη ἀργότερον γεῦμα.

Ὁ κ. Προϋπουργὸς θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν πόλιν μας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς Δευτέρας ἢ τῆς πρωΐας τῆς Τρίτης. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὄλιγοήμερον αὐτῆς παραμονῆς του ἐνταῦθα, ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ δεχθῇ τὰς λαϊκὰς ἀντιπροσωπείας τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ θὰ φρονίσῃ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων ζωτηκωτάτων ζητημάτων αὐτῆς.

Ὁ κ. Προϋπουργὸς σήμερον θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Θεσσαλονίκης περὶ τὴν 7ην ἐσπερινὴν ὥραν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδο-

χείου Μεντιερράνεον ὅπου καὶ παραμείνῃ. Ὁ λόγος του θὰ μεταδοθῇ καὶ διὰ μεγαφῶνων, τὰ ὁποῖα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ τοποθετηθοῦν εἰς κατάλληλα σημεῖα.

Εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην θὰ παραθέσῃ γεῦμα τὸ ἐσπέρας τῆς σήμερον Κυριακῆς ὁ Λημέριος Θεσσαλονίκης. 'Επίσης τὸ Πανεπιστήμιον παρεκάλεσεν τὸν κ. Πρόεδρον ὅπως ποσεδρεύσῃ μίαν συνεδριάσεως τῆς συγκλήτου του. Ὡσαύτως ἡ Λέσχῃ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἐξήτησαν ὅπως διοργανώσουσι πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Προϋπουργοῦ δεξιώσεις.

Πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ κ. Προϋπουργοῦ ἀνεχώρησαν χθὲς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς κ. Πετ. Βλάσης, ὁ κ. Χρῆστος Χριστίδης δικηγόρος καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως ἰατρὸς κ. Ἰωάν. Κότσιανος.

B.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΓ. ΜΑΜΑΝΤΟΣ

Συνετάχθη μελέτη ἐπισκευῆς καὶ διασκευῆς τῶν κτηρίων τῆς Ἐκθέσεως Ἁγίου Μάμαντος καὶ πλήρους καὶ συγχρονισμένης ὑδρεύσεως αὐτῆς. Ἐλπίζεται δὲ, κατὰ τὴν προσεχῆ πανήγυριν τοῦ Ἁγ. Μάμαντος τὰ ἔργα ταῦτα νὰ ἔχωσι τελειώσῃ.

ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τελουμένον αὐριον 28ην Μαΐου ἔ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5 μ. μ. τῶν ἐτησίων γυμνασιακῶν ἐπιδείξεων τῶν Δημοτικῶν σχολείων Πολυγύρου ἐν τῷ προαναφθ. αὐτῶν παρακλιούντι οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν ὡς καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ πολῖται, ὅπως ἐνἀρροστούμενοι διὰ τῆς παρουσίας των τιμῆρωσιν αὐτάς.

Πολύγυρος τῆ 27 5 34
Μετὰ τιμῆς
ὁ Διευθυντῆς
Χ. ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗΣ

Η ΕΠΙΣΧΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Παρὰ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ἐγένετο ἐπανεληλυμμένα καὶ ἐντονοὶ ἐνέργειαι πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ εἰσπρακτορικῶν προσωπικῶν τῶν ταμείων τοῦ Νομοῦ διὰ τὴν ἡγεμονικὴν καὶ τακτικὴν εἰσπραξίν τῶν Δημοσίων καὶ Κοινοτικῶν ἐσόδων ἐλπίζεται δὲ ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ ἐνισχυθῇ τοῦτο.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Συνετάχθη ὑπὸ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς πλήρης μελέτη ὑδρεύσεως τοῦ Δήμου Πολυγύρου καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μικροδονίας πρὸς διάθεσιν τῆς ἀναγκαίουσας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου πιστώσεως, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ λυθῇ διὰ τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἔργον, συνηγοροῦντος πρὸς τοῦτο καὶ τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος Κοινότη. Βραστῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ Κοιν. δάσους «Γεωρκίνας Πλάγια. Ἁγ. Ἀνάργυρου» διὰ τὴν ὄλοτομίαν καὶ παραγωγὴν 80.000 δακδων ξυλινθράκων βραχυκόμωον

Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 10ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 π. μ. ἐν τῷ Κοιν. Καταστήματι καὶ ἔσεται τελειωτικὴ.

Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι πλειονας πληροφορίας δύνανται προσερχόμενοι εἴτε εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινοτήτος εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομορχίας.

Ἐν Βραστοῖς τῆ 25 5 34
Ὁ Πρόεδρος Κοιν. Βραστῶν
Ἰωάν. Μπουτσούσις

ΤΟ ΕΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Πληροφοροῦμεθα μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ ἀνακούφισεως ὅτι ἀπέξεράνη ἐπὶ τέλος τὸ φοβερὸν ἔλος τῆς Κοινοτήτος Σταυροῦ καὶ θὰ γλυτώσῃ ἔτσι ὁ λαὸς τῆς περιφερείας ἐκείνης ἀπὸ τὴν φοβερὰν πίστιν τῆς ἐκνοσοσίας.

'Επίσης ἀπεφασίσθη καὶ ἡ πλήρης ἀποξήρανσις τῶν δύο ἐλῶν τῆς Κοινοτήτος Ν. Ρόδου καὶ ἐνὸς ἄλλου τῆς Κοινοτήτος Ἀμμουλιανῆς.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΛΕΞΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Λιετάχθη ἡ χορήγησις ἀδειῶν πωλήσεως χαρτοσήμων εἰς τὰς Κοινοτήτας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων.

A. T.

ΤΗΛΕΦΩΝ. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι συνεδέθη τηλεφωνικῶς καὶ ἡ Κοινότης Μοδίου ἀπεφασίσθη ὅτι ἡ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους σύνδεσις καὶ τῶν Κοινοτήτων Βατοπεδίου, Μαραθούσας, Σταγείρων, Ν. Ὀλύνθου, Καρχάρων, Ν. Ρόδου, Βαρβάρων, Μεταγυτίου, Παφινῶνος, Παλαικάστρου, Μελισσογυοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΓΙΟΥ ΜΑΜΑΝΤΟΣ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι λίαν προσεχῶς ἀποπερατοῦνται τὰ ἔργα διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ Ἁγίου Μάμαντος, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ προσφέρει μισθισίας καὶ σπουδαιότατας ὀφελείας εἰς τοὺς κατοίκους ὄλοκληροῦ τῆς Χαλκιδικῆς διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς παρὰ γεωπόνων παρακολουθήσεως καὶ καλλιτερεύσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων Χαλκιδικῆς.

ΑΠΑΓΩΓΗ ΘΥΓΑΤΡΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ

Ὁ ἐξ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀθανάσιος Κοινὸς ἕγγαμος, τῆ συνεργία καὶ τῆς πενθερᾶς του Εὐαγγελίας ἀπήγαγε ἐκουσίως τὴν τῆν ἡναικαδέλη του Μαριάν Δρέπα, συναποκομίζοντας καὶ περὶ τὰς 5.800 δραχμῶν καὶ διάφορα ἄλλα τιμαλφῆ.

Οἱ ἀλληλοπαθῆντες συνελήφθησαν εἰς τὴν Ν. Τρίγλιαν καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέαν.

Η ΟΔΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Παρὰ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐδόθη ὑπόσχεσις ἀποπεραιώσεως τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης-Πολυγύρου ἡμερῶν καὶ θὰ τελειώσῃ ὀριστικῶς εὐθὺς μόλις ἀρχίσουν τὰ ἔργα τῆς Ἐθνικῆς ὁδοποιίας διατεθείσης πρὸς τοῦτο πιστώσεως δραχμῶν 5.000.000

Η ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΛΗΣΤΟΥ ΚΑΡΑΤΖΟΒΛΗ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον, 19ην τρέχοντος μηνός, ἐξεδικάσθη εἰς τὸ ἐν αὐτῇ Κακοσυροδικεῖον ἡ γνωστὴ ὑπόθεσις τῆς ἀποπειρας ἀναρρέσεως κατὰ τοῦ Ἀνθιπασπιστοῦ Χωροφυλακῆς κ. Ἀντωνάκου καὶ τοῦ φόνου τοῦ χωροφυλάκου Β. Βάμπουλα τοῦ ἐκ τῶν φυλακῶν Πολυγύρου δραπετεύσαντος ληστοῦ Ι. Κυρατζοβλή.

Κατ' αὐτὴν, ἐξετασθέντων τῶν μαρτύρων ἐν οἷς καὶ ὁ μοίραρχος κ. Πανίτσας, κατεδικάσθη ὁ φυροδικὸν ληστῆς Καρατζοβλή, διὰ μὲν τὴν πρώτην, αἰτίαν εἰς 15 ἐτῶν πρόσκαιρον δεσμῶν, διὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰς θάνατον.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

Σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 4.30 μ.μ. ἀκριβῶς θέλουσι τελεσθῆ αἱ Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Γυμνασίου Πολυγύρου ἐν τῷ παρὰ τὸ κλιζόμενον Πρωτοδικεῖον γηπέδῳ.

Τὰς Γυμνασιακὰς ἐπιδείξεις θέλοσι τιμῆσαι διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. κ. Εἰρηναῖος ὡς καὶ ἄλλοι αἱ ἀρχαί.

ΦΗΜΑΙ

ΠΕΡΙΕΚΡΗΞΕΩΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

'Εκυκλοφόρησε χθὲς ἐν Θεσσαλονικῇ φήμη ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κινηθῇ κίνημα πρὸς βίαιαν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς.

Κατόπιν τῆς φήμης ταύτης διετάχθη ἐπιφυλακῆ τῆς ἀστυνομίας.